

Hej,

här kommer en liten sammanfattning av predikan i Skeppsås 27/3 2022.

I Lukas kapitel 1 kan vi läsa om hur ängeln Gabriel sa till Sakarias att han och hans fru Elisabet skulle få ett barn på äldre dar. Prästen Sakarias trodde inte på ängelns budskap och blev stum. Sex månader senare kom ängeln till Maria och sa att hon skulle få ett barn som skulle heta Jesus. Maria trodde på ängelns budskap.

Veckans text är från Lukas 1:39- 45: ***Vid den tiden skyndade Maria till en stad i Juda bergsbygd och gick in i Sakarias hus och hälsade på Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv, och hon blev uppfylld av den helige Ande och ropade med hög röst: "Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt! Men varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig? Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron, spratt barnet till i mig av glädje. Och salig är du som trodde, ty det som Herren har sagt till dig skall gå i uppfyllelse."***

Ett sätt att läsa Bibeln är att studera en person. Vi ska idag se lite på Elisabet och vad vi kan lära från hennes berättelse.

1) Elisabet var från en prästsläkt och hennes man Sakarias var präst (Luk 1:5). Hon hade säkert mängder av drömmar när hon gifte sig. Både Elisabet och Sakarias var mycket fromma och försökte att leva efter alla Guds bud (Luk 1:6). Men de hade ett megabekymmer, de fick inga barn. Elisabet ville få ett eget barn, men detta att vara barnlös var ett ännu större bekymmer för henne. Den första välsignelsen enligt 1 Mos 1:28 var att få barn. På den tiden ansåg många att barn var en välsignelse från Gud. Det innebar att om man inte fick barn så var detta ett tecken på att man inte levde rätt inför Gud. För Elisabet var barnlösheten en stor skam (Luk 1:25), det var något fel på henne och på hennes liv med Gud.

Elisabet kunde ha gett upp alltihop och struntat i att leva för Gud. Men vi kan förstå av texten att hon fortsatte att leva för Gud, även om omständigheterna talade emot. Det kan vara samma sak för oss ibland, vi tycker att allt går emot, men vi väljer att fortsätta vandra med Gud.

Exempel: jag tänker på elev som jag hade för en tid sedan. Han hade gått i särskola under hela sin uppväxt och nu var det första gången som han gick i en vanlig skola. Han kämpade verkligen för att hänga med och skrev ett arbete i psykologi för att för första gången få ett betyg. Han kämpade och kämpade och blev så glad när jag kunde ge honom godkänt. Han gav inte upp, precis som Elisabet inte gav upp!

2) Sakarias fick resa till Jerusalem. Han fick träffa massor med folk, han fick vara i templet och fick till och med se en ängel som talade med honom. Han fick vara med om så mycket fantastiskt, medan Elisabet bara fick vara hemma och vakta huset! När sedan Sakarias äntligen kom hem och Elisabet ville höra om allt som hänt var Sakarias stum, han kunde inte tala. Han blev stum för att han inte trodde på ängelns budskap om att de skulle få ett barn. Jag tror att Elisabet måste ha blivit så besviken på sin man. Han var präst och kunde inte ens tro på ett änglabudskap!

Jag tror att vi ibland blir och kommer att bli besvikna på människor, precis som Elisabet blev. Det är en del av livet!

Exempel: jag kommer så väl ihåg en händelse för länge sedan. Jag var ganska ny i tron och hade fått ett stort förtroende för en troende äldre man. Jag hade ett bekymmer som jag ville prata om och vi hade bestämt en tid då vi skulle träffas. Jag väntade och väntade men han kom inte. Det visade sig senare att han hade glömt bort det hela.

3) Elisabet var nu gravid och hon gick hemma och väntade. Jag tror att hon var orolig. Hon var ju inte så ung och var rädd för komplikationer, att något skulle gå på tok. Hon började även bli lite större och lite mer otymplig och började att få svårare för hushållsarbetet.

Då kom Maria dit för att hjälpa och stötta henne. Denna fina Maria. Så fort hon fick höra av ängeln att hennes äldre släkting Elisabet var gravid i sjätte månaden så skyndade hon dit (Luk 1:36, 39). Maria trodde på ängelns budskap och agerade efter detta. Vi vet inte namnet på platsen där Elisabet och Sakarias bodde men det var i Juda bergsbygd (Luk 1:39).. Jag skulle tro att det var minst 10- 15 mil ifrån Nasaret där Maria bodde. Det var en rejäl vandring som måste ha tagit ett antal dagar, men oh vad glad och överraskad Elisabet måste ha varit när hennes unga släkting Maria kom för att hjälpa henne. Maria stannade kvar hos Elisabet i tre månader (Luk 1:56).

Jag tror att vi ibland på samma sätt får och kommer att få hjälp från ett håll som vi inte alls hade räknat med. Även om livet ibland kan vara prövosamt så innehåller det även positiva överraskningar!

Exempel: jag berättade för några veckor sedan hur vi fick hjälp av en man som "bara råkade" komma förbi då ett släp fullt med ved hade hamnat i diket.

4) Vi kan från berättelsen i Luk 1:39- 45 förstå att Elisabet var en mycket ödmjuk kvinna. Hon kallar den unga kvinnan Maria för välsignad. Hon säger att Maria är hennes Herres mor. Hon säger vidare att Maria är salig för hon trodde på ängelns budskap till skillnad från Elisabets man prästen Sakarias! Elisabet var en ödmjuk kvinna. Att vara ödmjuk innebär inte att ha en låg självbild, det innebär inte att tro sig vara dålig och att inte kunna något eller att inte ha något värde. Jag tror att ett tecken på ödmjukhet är att låta andra gå före, att glädja sig åt andra när det går väl för dem. Detta var något Elisabet gjorde, hon glädde sig över den stora gåva Maria skulle få.

Vi kan läsa följande i 1 Pet 5:5: **"Ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd."** Vi kan även förstå att Elisabets son Johannes Döparen var en ödmjuk man. Johannes säger följande i sin relation till Jesus: **"Han måste bli större och jag mindre"** (Joh 3:30)

Detta är något som vi kan lära av Elisabet idag - ödmjukhetens stora betydelse.

Håkan Andersson